

CODI DE VERIFICACIÓ	030P5Y2J58341O080NP1		
PROCEDIMENT	T430 Mocions dels grups polítics municipals		
EXPEDIENT NÚM.	AJT/154860/2025	DOCUMENT NÚM.	1326480/2025
ÀREA	Alcaldia-Presidència		
UNITAT	Secretaria General del Ple		

DILIGÈNCIA.- El Ple, en la sessió AJT/PLE/12/2025 de 24 de novembre de 2025, **va aprovar parcialment la moció**, que amb el text definitiu amb renumeració dels seus acords, figura a continuació:

MOCIÓ PELS 50 ANYS DE LA MORT DEL DICTADOR FRANCO I EL COMPROMÍS DE REPARACIÓ.

El 20 de novembre de 1975 va morir Francisco Franco Bahamonde, el dictador que durant gairebé quaranta anys va sotmetre l'Estat espanyol a un règim autoritari i repressiu. El cop d'Estat del 18 de juliol de 1936 contra la Segona República va desencadenar una guerra civil devastadora i va donar pas a una dictadura que va negar sistemàticament els drets humans, les llibertats públiques i la dignitat de milions de persones.

El franquisme va ser un règim totalitari, nacionalcatòlic i patriarcal, al servei de l'oligarquia tradicional i en contra de la classe treballadora, fonamentat en la violència política, la persecució ideològica, la censura cultural i lingüística. A Catalunya, la Generalitat fou abolida, el català expulsat de l'espai públic i educatiu, els i les mestres i intel·lectuals depurades, els sindicats dissolts i qualsevol dissidència o comportament al marge de la moral ultracatòlica castigats amb presó, tortura o exili. No va ser una etapa d'ordre ni de pau: va ser por, misèria i silenci forçat.

A l'Hospitalet va significar l'exili, la detenció, tortures, violacions, empresonament, robatori de nadons i bens materials i assassinat de centenars de persones. Als pobles de procedència de la població de l'Hospitalet, des de Galícia a Múrcia passant per les Castelles, des d'Andalusia fins Astúries, a tota Espanya, aquesta terrible repressió va afectar a la immensa majoria de les famílies que van migrar a la nostra ciutat, fugint de la persecució política i la pobresa.

Cinquanta anys després de la mort del dictador, les seves conseqüències no són només una qüestió del passat. Persisteixen ferides obertes i inèrcies d'impunitat: encara hi ha fosses per exhumar, processos pendents de veritat i reconeixement, i arxius que cal fer accessibles a la ciutadania i a la recerca. El risc actual no és només l'oblit: és la banalització i el revisionisme que pretenen presentar el franquisme com una etapa d'estabilitat o de progrés, igualant víctimes i botxins i relativitzant tortures, afusellaments i persecucions. El feixisme —ahir uniformat, avui encobert sota formes de populisme autoritari o nostàlgic— no és una opinió més: és un projecte d'odi incompatible amb la democràcia.

La memòria democràtica no és només record; és una política pública de present i de futur que garanteix el dret de les víctimes a ser reconegudes, el dret de les famílies a saber la veritat i el dret de la societat a conèixer el passat sense silencis ni manipulacions. Els seus pilars —veritat, justícia, reparació i garanties de no repetició— exigeixen institucions actives, compromeses i transparents.

En l'àmbit normatiu, la Llei estatal 20/2022 de memòria democràtica i, a Catalunya, la Llei 11/2017 d'anul·lació de judicis franquistes han suposat avenços rellevants. El projecte de Llei

catalana de memòria democràtica, en tramitació, ha d'ordenar i donar continuïtat a les polítiques públiques de memòria, consolidar una xarxa d'espais i centres d'interpretació arreu del territori, reforçar el paper del món local i garantir la incorporació plena i rigorosa —també amb mirada feminista i de drets humans— de la Segona República, la Guerra Civil, la dictadura i la Transició en el currículum educatiu.

En aquest camí, les institucions públiques, i especialment els ajuntaments, tenen un paper insubstituïble: són la primera porta de la ciutadania, el lloc on la memòria es fa quotidiana a través dels carrers, els arxius, les escoles, les entitats i els espais de convivència. La cooperació amb altres administracions (Generalitat, Diputacions, Consells Comarcals, Memorial Democràtic) i amb el teixit associatiu és clau per desplegar polítiques de memòria arrelades al territori.

Tanmateix, la responsabilitat institucional no es limita a la difusió ni al suport al teixit social; exigeix també una mirada interna i fer reparació simbòlica amb el personal i amb veïnes i veïns que van patir la repressió per motius polítics, ideològics o de consciència, incloses les depuracions, sancions i cessaments de treballadores i treballadors municipals i de càrrecs electes locals. És un deure democràtic restituir la dignitat d'aquestes persones, incorporar una diligència de reparació als expedients municipals, facilitar l'accés a la informació a les famílies i obrir espais de reconeixement públic.

A escala metropolitana i nacional, continua pendent la transformació de la Prefectura Superior de Policia de Via Laietana, 43, en centre de memòria i drets humans, una reivindicació de llarg recorregut que ha d'anar acompanyada de la preservació, obertura i transferència dels fons documentals corresponents.

El 20 de novembre de 2025, cinquanta anys després, la commemoració interpel·la el present i el futur de la nostra democràcia. Aquesta memòria no mira enrere: ens obliga avui. L'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat —com a institució més propera a la ciutadania— vol contribuir a aquest horitzó amb polítiques consistents, amb el suport a les entitats i amb un acte de reparació simbòlica que honori les persones que en van patir la repressió.

Per tot això, el Ple de l'Ajuntament de l'Hospitalet, a proposta del grup municipal de L'Hospitalet En Comú Podem-Confluència,

ACORDA

Primer.- Instar l'Ajuntament de l'Hospitalet a manifestar el rebuig del Ple a qualsevol intent de relativitzar els crims o justificar la dictadura, reafirmant el compromís d'aquest Ajuntament amb els valors democràtics, els drets humans i la lluita contra el discurs d'odi.

Segon.- Reforçar les polítiques municipals de memòria democràtica a l'Hospitalet, impulsant:

- La recollida de testimonis orals i projectes de recerca local sobre la Segona República, la Guerra Civil, la dictadura i la Transició.
- La instal·lació de plaques i elements informatius en espais del municipi vinculats a la repressió o a la resistència democràtica.
- La programació d'exposicions, rutes de memòria i activitats educatives en col·laboració amb els centres educatius, les entitats culturals i el teixit associatiu local.
- La revisió i retirada de símbols, denominacions i elements d'exaltació de la dictadura que encara puguin subsistir a l'espai públic municipal, d'acord amb la legislació vigent en matèria de memòria democràtica.

Tercer.- Establir i/o enfortir línies estables de cooperació i suport (tècnic, econòmic i de difusió) a les entitats de memòria històrica i associacions de familiars de víctimes, especialment les que tinguin vinculació amb el municipi, reconeixent la seva tasca com a servei públic i garantint la seva participació en la definició de les polítiques locals de memòria.

Quart.- Impulsar programes educatius i activitats pedagògiques adreçades a l'alumnat dels centres educatius del municipi, en col·laboració amb el Memorial Democràtic i la xarxa d'equipaments culturals locals.

Cinquè.- Traslladar aquests acords al Ministeri de Política Territorial i Memòria Democràtica, al Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris, al Departament de Justícia i Qualitat Democràtica de la Generalitat i al Memorial Democràtic, a la Diputació de Barcelona, a les entitats memorialistes del país i al Consell Educatiu de l'Hospitalet.